

كۆمپانىيە شوشە شۆرى بىنئىردىوان

نووسەر:

رۆلد دال

وهرگيران و دارشتهه:

خوسرهو شايان فەر

سرشناسه	دال، روآل، ۱۹۱۶ - ۱۹۹۰ م.
عنوان و نام پدیدآور	Dahl, Roald کومپانیای شووشه‌شوری بی نیردیوان / نویسنده رولد دال؛ [تصویرساز کوئنتین بلیک]؛ مترجم خسرو شایان‌فر؛ ویراستار کامبیز ابراهیم‌زاده.
مشخصات نشر	مهاباد: میژوو، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	۵۵ ص.: مصور (رنگی)؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	978-622-97709-9-3
وضعیت فهرست نویسی	فیفا
یادداشت	کردی.
یادداشت	عنوان اصلی: The giraffe and the pelly and me, 1998
یادداشت	گروه سنی: ج.
موضوع	داستان‌های تخیلی
موضوع	Fantastic Fiction
موضوع	داستان‌های ماجراجویانه انگلیسی
موضوع	Adventure stories, English
موضوع	زرافه‌ها - داستان
موضوع	Giraffes - Fiction
موضوع	پلیکان‌ها - داستان
موضوع	Pelicans - Fiction
شناسه افزوده	بلیک، کوئنتین، ۱۹۳۲ - م.، تصویرگر
شناسه افزوده	Blake, Quentin
شناسه افزوده	شایان‌فر، خسرو، ۱۳۶۲ - مترجم
رده بندی دیویی	۱۳۰د۱
شماره کتابشناسی ملی	۷۵۴۹۰۵۹

کومپانیای شووشه‌شوری بی نیردیوان

نوسه‌ر: Roald Dahl

وهرگیران و دارشته‌وه: خوسره و شایان‌فر

پیداچوونه‌وه: کامبیز ئیبراهیم زاده

پیت‌چن: حه‌میده قادرزاده

رووبه‌رگ: خوسره و شایان‌فر

چاپ: یه‌که‌م ۱۳۹۹

ناوه‌ندی بلاو‌کردنه‌وه: نه‌شری میژوو - مه‌هاباد

شابک: ۹۷۸۶۲۲۹۷۷۰۹۹۳

بۆ...

سيوه-يل و پېژننه

هه والى ئىشلىرى

ئەم بەرھەمە، ۋەرگىرانى چىرۆكىكى نووسەرى ناودارى برىتانيايى
"رۆلد دال"ە، لەژىر ناونىشانى "the Giraffe the Pelly and me".
ئەگەرچى "رۆلد دال" ۋەك يەكىك لە گەوزەترىن نووسەرانى چىرۆكى
مندالان ئەژمار دەكرى بەلام لە ولاتى ئىمە زۆر ناسراو نىيە.
بەھۆى ئەۋەيكە ئەم چىرۆكە تا رادەيەكى زۆر، پەرە لە ناوى
خواردەمەنى جۆراۋجۆر كە بۆ زۆربەى خوينەرانى كورد نامۆن،
ۋەرگىرانى دەقاۋدەقى، چىژىكى ئەۋتۆى نەدەبۈۋ. بە سرنجدان بەۋ
گرفتە، بىرپارمدا بە رەچاۋگرتنى چۈرچىۋەى چىرۆكەكە، ھىندىك لە
بەشەكانى بە دلخۈازى خوينەرى كورد دووبارە دارىژمەۋە. ھىۋادارم
ئەۋ دەستىۋەردانە، لە چاۋى رەخنەگرانەۋە بە كارىكى پىۋىست
سەربكرى و لە ئاكامدا ۋەك كارىكى جىاۋاز بخرىتە نىۋ گەنجىنەى
ئەدەبى كورد

له گهره کی ئیمه دا، له تهنیشت ریگا، باله خانه یه کی چۆلی، بلیندی لییه. پیم خوش بوو چاویکم به ژووره که ی که وی به لام هه میسه داخراوه. کاتیکیش له په نجه ره کانی را له ژووری ده روانم، ته نیا توژوخول و تاریکی دیاره. ده زانم نهومی خواریی دوکان بووه، چونکه له سهر ده رگا که ی نووسراوه یه کی کال بووه ی لییه، که له سهری نووسراوه "غورابی فروشی". دایکم تیگه یاندم که قه دیم به شیرینیان ده گوت، "غورابی"، هه ربویه هه موو جاریک که سهیری ده که م، بیر له وهی ده که مه وه که کاتی خوی چ شیرینی فروشیکی خوش بووه.

له سهر شووشه ی دوکانه که، که سیک به خه تیکی ناحه ز نووسی بووی: بو فروشتن. به لام به یانییه ک دیتم بو فروشتنه که پاککراوه ته وه و له جیاتیان نووسراوه: فروشرا.

بۆ چەند خولەكك له بهر ده رگاكه‌ی وه‌ستام و لێی ر‌امام. ه‌یوام
ده‌خواست ئه‌من ك‌ریام، چونكه ده‌متوانی دواتر كه گه‌وره بووم
سه‌رله‌نوێ بیکه‌مه‌وه به غورابی فروشی. هه‌میشه پیم خۆش‌بوو
شیرینی فروشییه‌کم هه‌با.

شیرینی‌فرۆشی من هەرله‌سه‌ر عه‌رزى را هه‌تا به‌رى مېچى، پر
 ده‌بى له نوڤل و شیرینیات و کیک و باقلاوه و شیرینی له هه‌موو
 جۆرى. چم لى ده‌کرد ئه‌گه‌ر ئى من با!!!!

ئاخر جار که چوومه‌وه سه‌یری غورابی‌فرۆشییه‌که و له ته‌نیشت
 ریگارا سه‌یری ئه‌و باله‌خانه به‌رز و جوانه‌م ده‌کرد، له‌په‌را وانیکى
 هه‌مامى زه‌لام، له یه‌کیک له په‌نجه‌ره‌کانى نه‌ۆمى دوور، فریدرا
 ده‌ری و له ناوه‌راستی ریگاکه وردوخاش بوو.

دواى چەند ساتىك كاسەيە كى ئاودەست كە هېشتا تەختەى
جى دانىشتنە كەى پىۋەبوو لە ھەمان پەنجەرە، بە فر كە ھاتەخوارى
و راست، لەتەنىشت وانە كە، ۋە عەرزى كەوت و بە دەنگىكى
بەسام لەت و پەت بوو. دواتر ديسان چەند شتى تر ۋەك كاسەى
رۋوشويى، ر كەى قەنارى و تەختىكى گەورە بەھەمان شىۋە
فرىدراڤە دەرى.

ویدەچوو شىتېك، خەرىكە ھەموو شتى ژوورى رادەمالى و فرپان
دەداتە دەرى چونكە ئەوجار، لەتە پلىكان و دار و پەردووش بە
دووى دا ھاتن.

دواتر ولات بىدەنگ بوو. زۆر چاۋەرى بووم بەلام، ھىچ دەنگىك
لە ژوورى بالاخانە كەۋە نەھات.

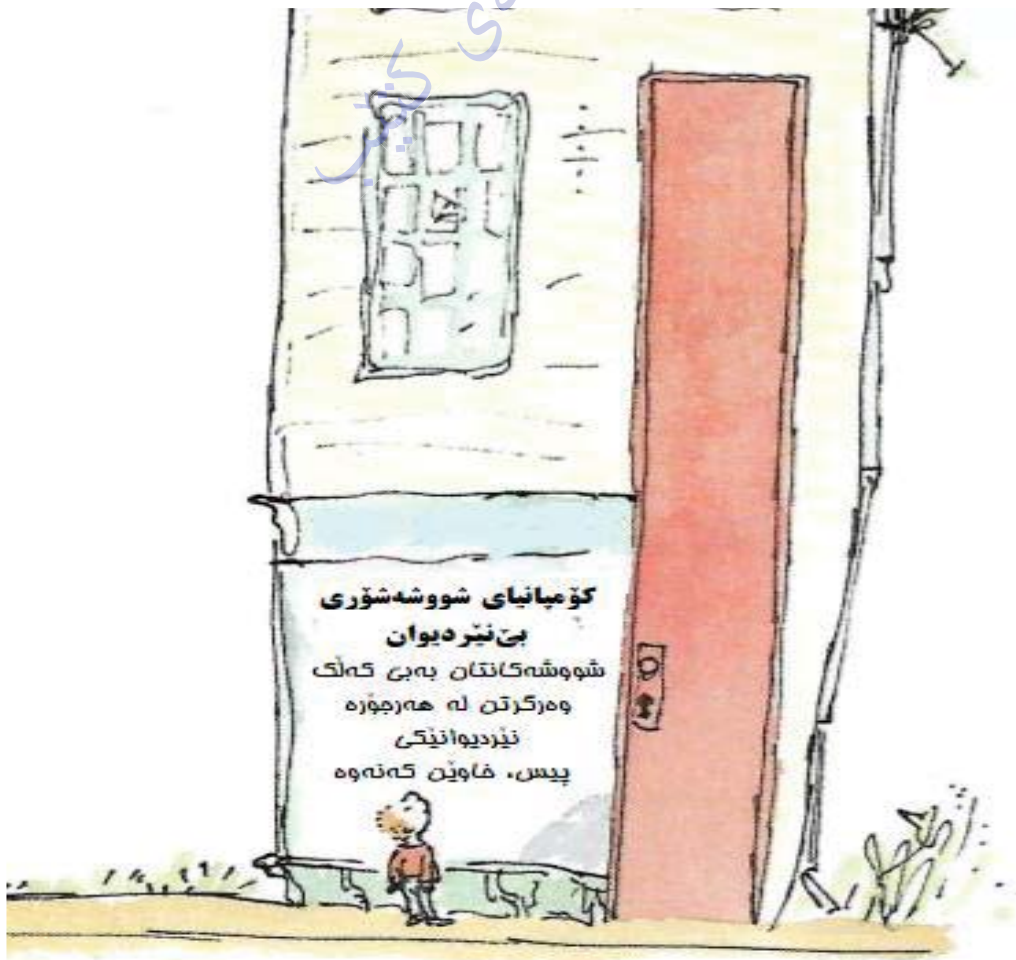
لە رېڭاكە پەرىمەۋە، چووم راست لەبن پەنجەرە كە راۋەستام و
ھەرام كرد: ئەرى كەس لە مالىيە؟

كەس ولامى نەدامەۋە.

خەرىك بوو شەۋ دادەھات و دەبا چووبامەۋە مالى. بەلام بە
دلنایيەۋە ھىچ شتېك نەيدەتوانى رېڭرېڭى، لەۋەى سبەى بەيانى،
بۆ دىتنى سورپرايزى نوى، بگەرىمەۋە.

سبەى بەيانى كە ھاتمەو، يەكەم شت كە سرنجى ٲاكىشام دەرگا نوڤىيە كە بوو. كەسىك دەرگا كۆنە ژەنگاوييە كەى دەرھىتابوو و دەرگايە كى سوورى تازەى تىگرتبوو. دەرگا نوڤىيە كە زۆر سەرسوڤھىنەر بوو. بەرزىيە كەى دووھىندەى دەرگا كۆنە كە بوو. بۆم ٲرسىار بوو جگە لە دىۋەزمەيەك كى دەرگايە كى ئاوا زەلام دە خانووە كەى دەگرئ.

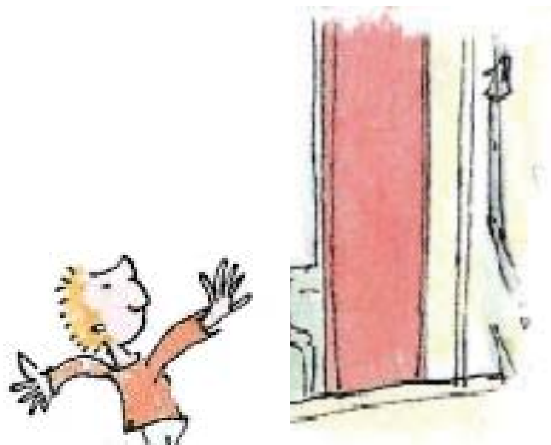
جگە لەو، نووسراوہى (فروشا) كەش ٲاك كرابۆو و لەجياتيان نووسراوہى كى دوورودرئژ، ھەموو شووشەى دوكانە كەى داپۆشيبوو. بەرامبەرى ٲاوەستام، لئى خوردبوومەو و سرنجم دايە داخوا دەلئ چئ.

زۆرم حەولدا جوولەیه ک، ئاماژەیه ک، شتیک له نیو
 بالەخانه کهدا بدۆزمه وه به لام هیچم به دی نه کرد تا ئه وهی که
 له ناکاو له سیله ی چاومرا، جوولەیه کم هاته بهرچاو. یه کیك له
 په نجه ره کانی نهۆمی سه ری خه ریک بوو به ئه سپایی ده کراوه و
 سه ریک تیدا قوت بووه.

له سه ره که ی خور دبوومه وه و ئه ویش به چاو خه ره ره شه
 گه وه ره کانی لیم خور دبووه.

له پرا په نجه رهي که دیکه ی ټو نهو مه، له سهری ته و او کراوه و
 بو سهری دنیایه، بالنده یه کی زه لامي سپی، بازیدا سهر لیواری
 په نجه ره که.

ټو ه یانم له دندو و که سهره که ی را که وه ک دودانه ده چوو،
 ده ناسی. که لکه که چاو یکی لیکردم و دهستی پیکرد:

ټای چه ند م چه زه
 له ماسیه کی پر له به زه
 زور زورم برسیه
 ته ماشای ملم چه نده کزه
 ټه ری ده ری له کوی
 که لکه سپی بو ت و هره زه

ولامم داوه: ئيمه زور له دهريا دوورين، بهلام ماسي فروشيك
له نيو گوندا ههيه، زوريش دوور نيه.

- ماسي چي؟

- ماسي فروش.

- له بهر عهرزي بهقه وهت!! ئه و چيه؟ ماسي پلاوم بيستبوو،
ماسي برژاو و سوور كراوه شم بيستبوو، بهلام قه تم
ماسي فروش نه بيستبوو. ده خوري؟

ئه و پرسياړه نه ختيكي گيژ كردم، هه ربويه، ولامم نه داوه و پرسيم:

ئه و هه قاله ت كييه له و په نجه رهي ديكه سه ري وه دهر ناوه؟

كه لك كوتي: ئه وه زه رافه يه. سه ير نيه؟ لاقى له سه ر عهرزيه
و سه ري له نهومي سه ري هاتوته ده ري.

له و قسانه دا بووين كه په نجه رهي نهومي يه كيش كراوه و
مهيموونيك ده رپه ري ده ري.

مهيموون له سه ر ليواړي په نجه ره كه خويه كي بادا. ئه وهنده كز بوو
ده تكوت قاللوره خوريان لي هالاندووه، بهلام ئه وهنده چاك
هه لده په ري، ئه منيشي وه خو خست.

مهيموون دهستی پیکرد، گۆرانی شووشه شۆری ئاوا چری:

شووشه کانتان بۆ دهشۆین، وه کوو زیڤری بدرهوشی

وه ک رۆژ له سه ر ده ریا یه، بریقه ی لی بنه خشی

خیرا، خاوین، بیده نگین، نایه لین سه رتان بیشی

کاران ده کهین به سه یری، ته ماشای ده ست و بر دمان

ده بی چه پله ی بۆ لیده ی، بۆ کاری ئه ورو کردمان

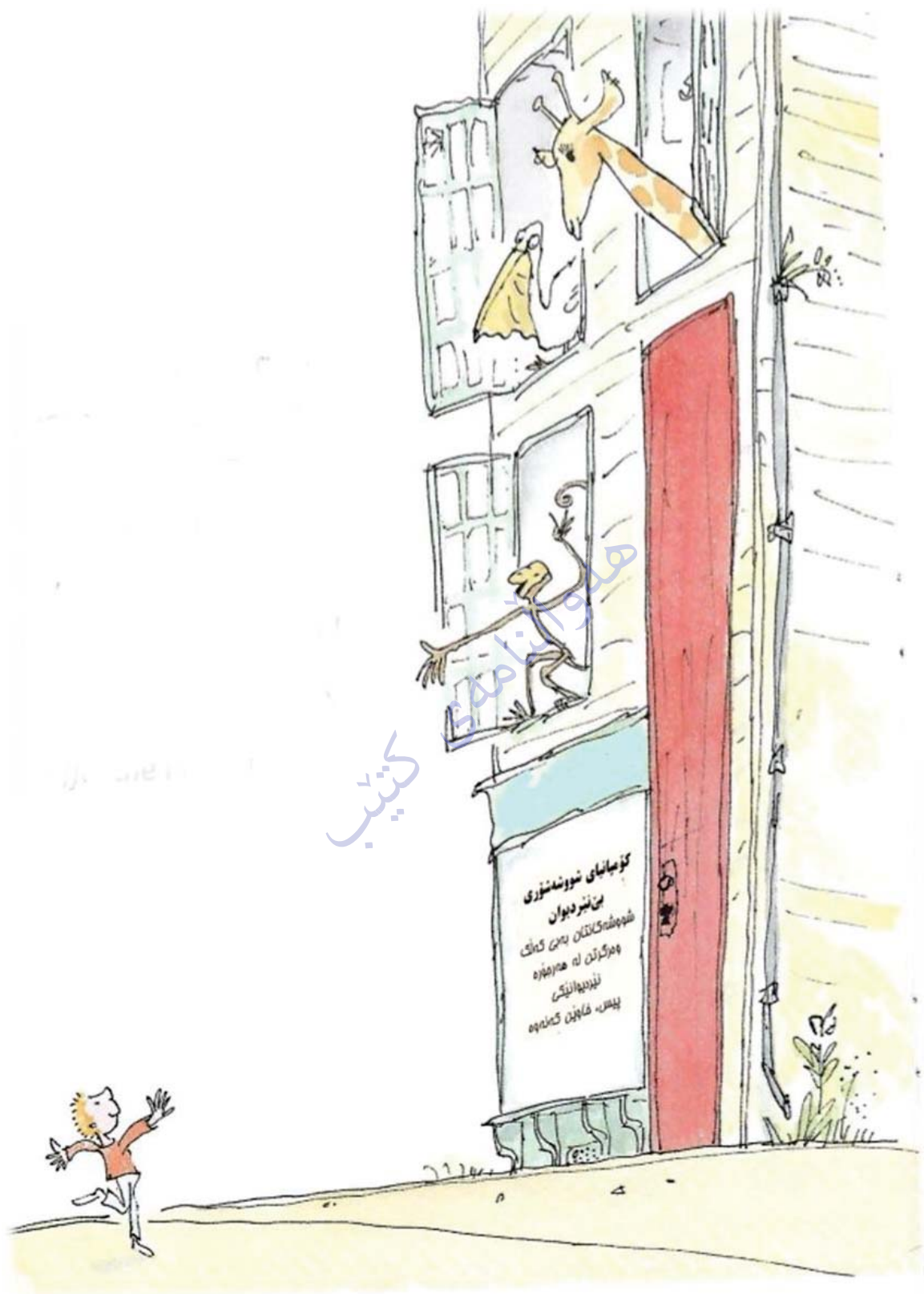
خیرا و ئازا و زور باشین، هه موو شاره شایه دمان

ئاو و سابوونی دینین، ده گه ل هیندی ک کار جوانی

نیردیوانیشمان ناوی، له عه رزی و له سه ربانی

زه رافه ی شه ش میتر به رز، بۆ چیه تی نیردیوانی

دواتر گویم لی بوو زه رافه به که لکی ده کوت: که لکه گیان تکایه
ئه و پیاوه چکوله ی بینه سهری، هیندیکي بدوینین.

که لک ده سته جی باله زه لاهه کانی کرده وه، هاته خواری و
له ته نیشته من، نیشته وه. دندوو که زه لاهه که ی کرده وه و کوتی:
بازده نیو دندوو که که م.

سهریکی دندوو که زه لاهه نارنجیه که م کرد و پاشه و پاش
کشامه وه.

مه یموون له سهری را هاواری کرد: مه ترسی! قووت نادا! سهر که وه.
به که لکم کوت: به و مهرجه دیمه نیو دندوو که که ت که
داینه خه ی.

که لک کوتی: مه ترسی! هیچ نییه.

گویت لی بی له منت که وی
شاش دندوو کی وای ده وی
دندوو کم سیحر ئاوییه
نه مهه وی ویک ناکه وی
خیرا بازده و هیچ مه لی
مه وه سته هه تا شه وی

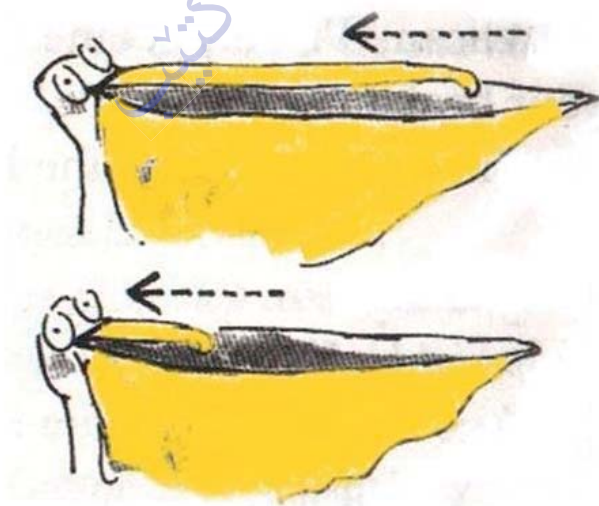
کوتم: ئەمن له جیی تاریک و داخراو دەرسم. ناچمه نیو
دندوو که کهت ههتا سویندی نهخوی که دایناخه ی.

که لک کوتی: پیموایه هیشتا له دندوو کی من تی نه گه یشتووی. بو
کاری له وجوره، ناتوانم دایخه م.

کوتم: پیشانم ده، چون.

که لک کوتی: سهیر که!

به سه رسورمانه وه سهیرم کرد که چون بهشی سه ره وه ی
دندوو که که ی، به نه رمی ده کشاوه و ده چوو ده ناو سه ری، له بهر
چاو ون ده بوو.

که لک کوتی: خوار ده بیته وه بو پشت ئەستۆم و ده روا ته خواری.
سهیر نییه؟ سیحراوی نییه؟

کوتم: سهرسورهيڼه ره، وه ک ميتره که ی بابم وايه. ئه گهر له
دهرييه راسته، که کوټ کرده وه، ون ده بي.

که لک کوتي: راست وايه. ههروه ک دهيني به شي سهره وه ی
دندوو که که م بو هيچ نابي مه گهر ئه و کاته ی ماسي دهخوم. به شي
خواري دندوو که که م، وه ک ستلي ئاو وايه. بو شووشه شور دن
پري ده که م له ئاو. ئه گهر به شي سهري ئاوا نه بي کوا ده توانم
به دريژايي روژ دندوو کم داچرم.

له به ياني هه تا شه وي
دندوو کم بو کاري ده وي
ئه گهر بيت و ئاوا نه بي
کوا ئه و دندوو که بو من ده بي
ده يکه مه وه قسه ش ده که م
هه ر ماسيم گرت قفلي ده که م
سي چوار ده وري پي ليده ده م
ئه و جار ده يخوم قووتي ده ده م

مهيمون له سهر په نجره پرا هاواری کرد: بهس به خوت هه لېلی.
خیراکه! تهو پیاوه چکوله ی بینه سهری زه رافه چاوه رییه.

خوم هاویشته نیو دندوو که زه لامه که ی و که لکیش له شه ققه ی
بالی دا، خوی گه یانده وه سهر لیواری په نجره که.

زه رافه له په نجره که پرا چاوی لی کردم و پرسى: چونی؟ ناوت
چییه؟

پیم کوت: ناوم هاو رییه.

زەرپافه کوتی: زۆر باشه هاوړی. ئیمه یارمه تی تۆمان پیوښته.
هه ر ئیستاش پیوښتمانه. شووشه مان بو خاوین کردنه وه دهوی.
هه رچی هه مان بوو لهو خانوویه مان خه رچ کرد. ده بی پوولیک
په یدا که ین. که لک برسیه، مه یموون زۆر زۆر برسیه، ئه میش
ئه وه له برسان ده مر م. که لک ماسی ده خوا، مه یموونیش گو یزی
کاغه زی نه بی ناخوا. ئه منیش وه ک ده بی نی زه رپافه یه کی تایبه تم،
زه رپافه ی تایبه تیش که لای دار ئه رغه وان نه بی ناخوا. لی ره ش
په یدا نابی. ئه گه ر په یداش بی، زۆر گرانه.

له و کاته دا که لک به ده م گریان ه وه کوتی: ئه وه نده م برسیه ماسی
تو پیویش بی، ده یخوم.

ئای چ بکه م بو ماسیه کی تو پیو

یا ته شتیک قر ژالی بو گه نیو

قه پالی لی دا گرم هه روا نه دیو

برسیم به قه د هه ژاریکی هه تیو

هه موو جار ی که که لک قسه ی ده کرد، دندوو کی به منه وه
هه لده به زیوه و هه تا به کو لتر قسه ی کرد با، چاکتر هه لده به زیوه.
مه یموون کوتی: که لک نه ماوه بو باقوی.

که لک کوتی: ئای کوت! باقو! به دريژاي روژ ئاره زووی ده کهم
به لام قه تم ده ست ناکه وی.

مه یموون کوتی: ئادی! ئه میش ئاره زووی گويزان ده کهم.
گويزيکی تازه ی خوش. خواردنی ئه وهنده خوشه، بیرليکردنه وهشی
هه لبه زدابه زم پی ده کا.

راست له وهخته دا، ماشينیکی سپی دريژ، لايدا قه راغ رييه که و
له بن ئيمه رايگرت. شوفيريکی به رگ شینی دهسته وانه له ده ست،
نامه یه ک به دهسته وه، دابه زی.

به دهنگيکی نزم کوتم: خودا وه خيري گيري. ئه وه ماشینی حاجی
سله مانیه.

زه رافه کوتی: حاجی سله مان کیه؟

کوتم: حاجی سله مان یه که ده وله مه ندی ئه وولاته یه.

شۆفیره که له ده‌رکی غورابی فرۆشی دا و پاشان سه‌ری هه‌له‌ینا و
چاوی به من و زه‌رافه و مه‌یموون و که‌لک که‌وت که له‌سه‌ری‌را
تی‌رامابووین. شۆفیره که هیچ نه‌خه‌جلا، چونکه شۆفیری پیاوی
ده‌وله‌مه‌ند قه‌ت ناخه‌جلین.

کابرای شۆفیر کوتی: حاجی کاک‌سله‌مان یه که ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌و
ولا‌ته ئه‌مری به من کردوو، ئه‌و نامه‌یه بگه‌یی‌نمه ده‌ست
کۆمپانیای شووشه‌شۆری بی‌نێردیوان.

مه‌یموون هه‌رای کرد: به‌لی ئی‌مه‌ین.

زه‌رافه کوتی: پیاوه‌تی ده‌که‌ی ئه‌گه‌ر بۆشمان بخوینیوه.

شۆفیره که نامه که ی ئاوا خویندهوه: بهرپزان، ئاگادارییه که ی جه نابتانم ئه ورۆ به یانی، کاتیک به وی دا تیپه ر ده بووم بینى. ئه من په نجا ساله له شووشه شوریکى چاک ده گه ریم که چی نه مدۆزیوه ته وه. کۆشکه که ی من شه شسه د و هفتا و ههوت په نجه ره ی هه یه (جگه له گولخانه که م) و هه ر هه موویان، پیسن. پیاوه تی ده که ن هه رچی زووتر بین، چاوم پیتان بکه وی. به سپاسه وه.

شۆفیره که به دهنگیکى پر له ریزه وه ئه وهنده ی لی زیاد کرد: بهرپزیان ئه و نامه یه ی به دهستی خوی نووسیوه.

زه رافه کوتى: تکایه به بهرپزیان بفرموو له زووترین کاتدا دیینه خزمه تیان.

شۆفیره که دهستیکى بو له کلاوه که ی داین و رویشته.

به رویشتنى شۆفیره که قریوه ی خوشى له نیو کۆمپانیای شووشه شورى بی نیردیوان بلیند بوو.

زه رافه کوتى: هاوړئ، کۆشكى حاجى سله مان له کوییه و چۆن ده گه ینى؟

کوتم: کۆشكى حاجى سله مان به نیوبانگه. شوینه که تان پيشان ده ده م.

مه‌یموون کوتی: با برۆین حاجی سلّه‌مان بینین.

زه‌رافه که‌میک داهاته‌وه و له ده‌رگا چوو ده‌ری. مه‌یموون له‌سه‌ر
لیواری په‌نجه‌ره‌که‌را بازیدا و خوی هاویشه‌سه‌ر ملی زه‌رافه.
که‌لکیش که‌ئەمنی ده‌نیو دندوو‌کیدا بوو و له‌ترسی گیانم توند
خۆم گرتبوو، هه‌ل‌فری و له‌سه‌ر سه‌ری زه‌رافه‌نیشته‌وه. به‌وجۆره
وه‌ری که‌وتین.

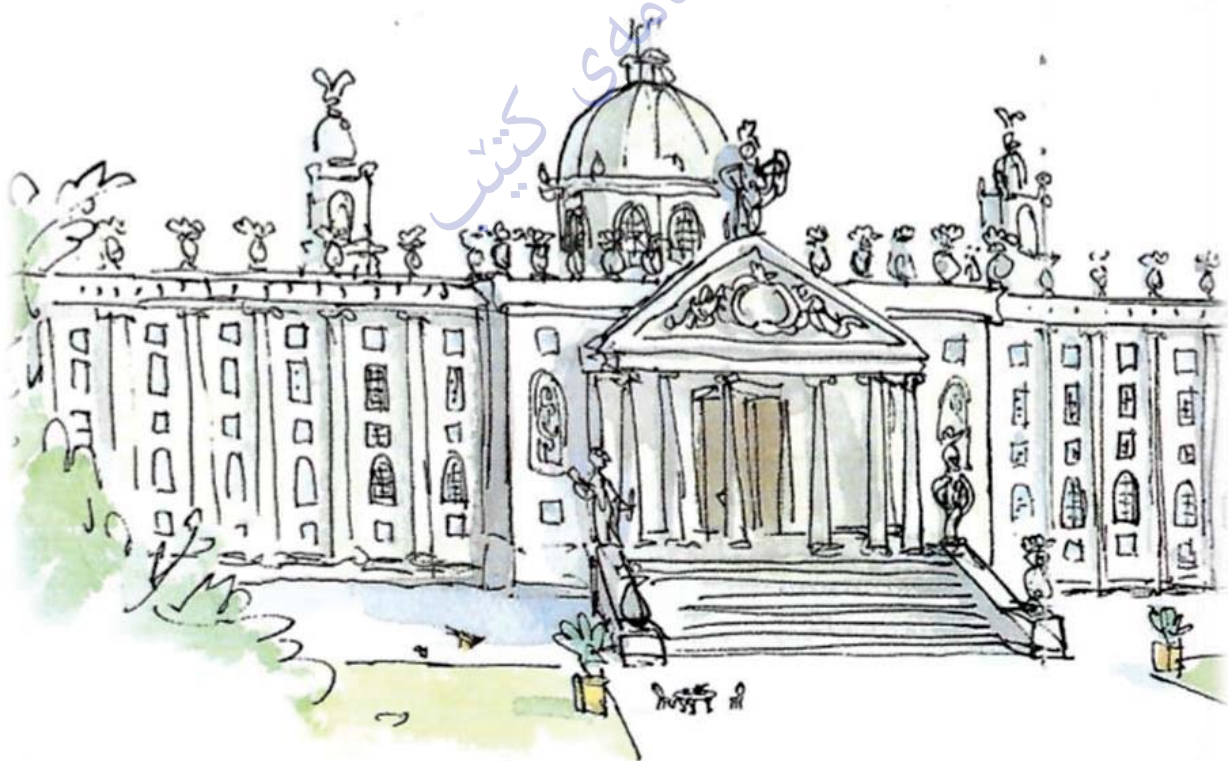
زۆری پی‌نه‌چوو که‌به‌هیندیک دله‌راو‌که‌وه، گه‌یشینه‌ده‌رکی
کۆشکی حاجی سلّه‌مان.

زەرپه لى پرسیم: ئەرئ ئەو حاجى سلەمانە چۆن پیاویکە؟
 کوتم: وەللا نازانم. بەلام زۆر زۆر بەنیوبانگ و دەولەمەندە.
 خەلک دەلین بیست و دوو باغهوان هەر خزمەتی باغچەى
 گولەکانى دەکەن.

زۆر زوو تەواوی کۆشکە کە وەدیار کەوت. چ کۆشکەیک! لە
 کۆشکیش گەرەتر بوو.

مەیموون کوتی: سەیری ئەو هەموو پەنجەرەیه کەن! بە
 دلناییه وە هەتا ئاخىرى تەمەنمان بى کار نابین.

لهو قسانه دا بووین که له پرړا دهنګی پیاوړیک سرنجی بۆلای راست راکیشاین.

پیاوه که دهیګوراند: ره شه گه وره که ی سهریم دهوئ. ئەو نانا. ره شه گه وره که.

له پشت په رژیڼیکرا روانیمان. پیره پیاوړیک به سمیلکی سپی زه لاهمه وه، به گوچانه که ی دهستی ئامارهی بۆ ترۆپکی دارگیلاسیک ده کرد. نیردیوانیکیش به دارگیلاسه که وه بوو و که سیک که ویده چوو باغه وان بی، له سهر دوا پلکانی نیردیوانه که، راوه ستابوو. پیره پیاوه که به دهنګیکی به رز دهیکوت: ئەو دهنکه ره شه زه لاهمه بۆ لیکه وه.

باغه وان که ش دهیکوت: گه وره! دهستم نایگاتی نیردیوانه که قوله یه.

حاجی سلّمان نه ږاندی: حه ک به زیادم نه کردی! چهند وهخته
ئهمن چاوه ږی ئه و دهنکه زهلامه ی ده کهم بگات.

که لک کوتی با برؤین. یه کسه ر بو سهر دارگیلاسه که هه لفری و
له وی نیشه وه. به سرتو پی کوتم: هاوړی خیراکه! گیلاسه کان
لیکه وه و ده دندوو کمیان باوی.

به دیتنی ئه و بالنده زهلامه، باغه وان له ترسان له سهر نیردیوانیرا
به ربووه. له خواره وهش حاجی سلّمان هاواری ده کرد: تا پره کهم
بو بینن. بالنده یه کی زهلام خه ریکه گیلاسه کانم ده دزی. برؤ لیږه!
ده ست بو گیلاسی من مه به دنا ده ته نگیوم.

که لک دیسان به سرتو وه کوتی: خیراکه هاوړی خیراکه.

حاجی سلّمان له سهر باغه وانی ده گوراند: هه سته هه ی
بی می شک! برؤ ئه و تا پرهم بو بینن، هه تا بیکه مه بیژینگ.

ئه و جار ئهمن به سرتو وه کوتم: هه مووم لیکرده وه.

دهستبه جي کهلک هه لفری و لووربووه خواری، چوو له بن ده می
حاجی سلّه مان که خه ریک بوو گوچانه که ی به قه لسی راده وه شاند،
نیشته وه.

هاوکات که خۆم هاویشتبووه سهر لیواری دندوو کی کهلک و
لوچیکم گیلّاس خولقی حاجی سلّه مانی ده کرد، کوتم: فهرموو
به ریز گیلّاسه کانت.

حاجی سلّه مان که به دیتنی ئه و وینه یه چاوی زهق ببوون،
به سه رسورمانه وه پرسى: ته ح! ئه ی خودایه گیان! ئه وه چییه؟
ئهنگۆ کین؟

لهو کاته دا زه رافه ده گه ل مه یموون که خه ریک بوو له سه ر ملی
سه مای ده کرد، له پشت په رژینیرا قوت بوونه وه. حاجی سله مان
که چه په سابوو تاویک لیان راما و پاشان گوراندی: ئه و داعبا
سه یرو سه مه رانه کین؟

مه یموون هه لی دایه: ئیمه شوو شه شو رین.

شووشان ده شوین به دهستی

جوانیان ده که ین به راستی

وه کوو زیوی بدره وشی

بریکه ی لی بڼه خشی

بو ت ده که ین کاران ئاوا

هه تاکوو روو حمان ماوه

ئاذا و خیرا و زور هیمن

که لک و زه رافه و ئه من

زه رافه کوتی: به ریز! ئیمه له سه ر بانگه یشتی جه نابتان لیږه
ئاماده ین.

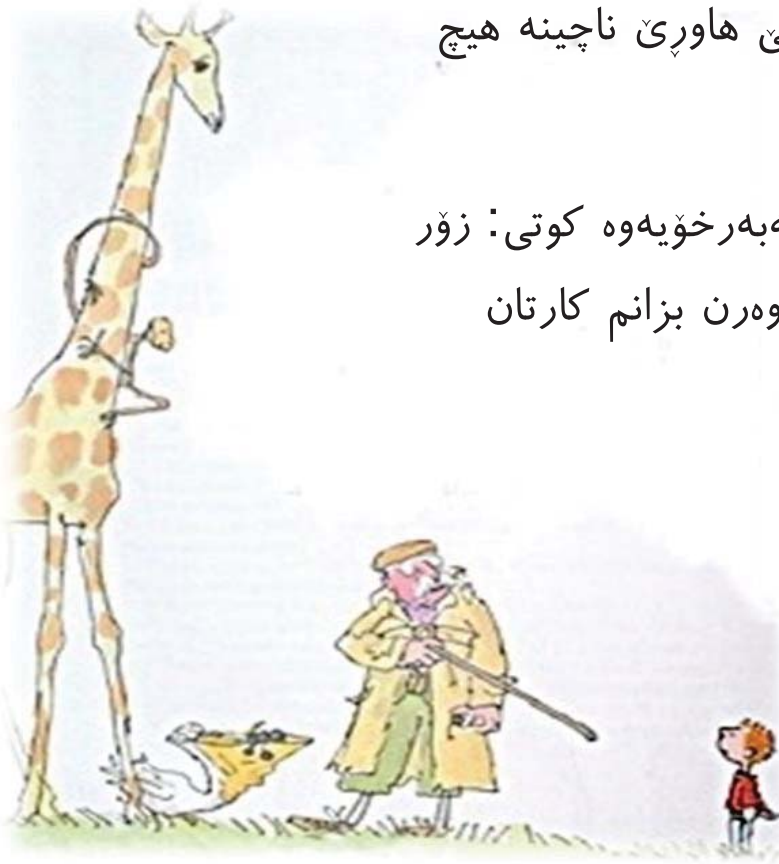
وردە وردە حاجی سلەمان خەریک بوو دەهاتهوه سەرخۆ. گیلایسیکی
 دەزاری هاویشت و وردورد دەيجوو. هەرکە دەنکە کە ی فری دا
 دەری کوتی: ئەو گیلای لیکردنەوه تانم زۆر بەدل بوو. دەتوانن
 پاییزیش سیۆه کانم ئاوا بو لیکنەوه؟

هەموو لیکرا کوتمان: دەتوانین، بەلی دەتوانین.

حاجی سلەمان بە گوچانە کە ی ئاماژەیه کە بە من کرد و کوتی:
 ئەدی ئەوه کییه؟

زەرپافە کوتی: ئەوه هاوپییه. بەرپۆه بەری
 کارە کانمانە. بەبی هاوپی ناچینه هیچ
 کوپیە ک.

حاجی سلەمان لەبەر خۆیهوه کوتی: زۆر
 باشە. بە دوامدا وەرن بزائم کارتائ
 پیدە کری.

ئەمن لە دندووکی کەلک دابەزیم و ھەروا کە خەریک بووین
بەرەو کۆشکی حاجی سلەمان دەڕۆشتین، باوکانه دەستی منی
گرت. کاتیک گەشتینە تەنیش کۆشکە کە ی، حاجی سلەمان
کوئی: با بزەنم چ دەکەن!

زەرەفە کوئی: زۆر ئاسانە بەرێزم. ئەمن نێردیوانم. کەلک ستە
و مەیموونیش دەشوا. سەیرمان کە!

بەوجۆرە ئەو گرووپە بەنیوبانگە کەوتنە کار. مەیموون لەسەر ملی
زەرەفە ھاتە خواری و شیرە ی ئاوی کردەو. کەلک دندووکی
و بەر شیرە کە گرت، ھەتاکوو پڕ بوو. مەیموون دیسان بە خیرایی
خۆی گەیان دەو. سەر ملی زەرەفە. ئەو ھەندە چاک و ھەسەر دەکەوت
دەتکوت و ھەسەر داران دەکەوێ. یەک و دوو خۆی گەیان دە سەر

سهری زه‌رافه. که‌لک له‌سهر زه‌وی وه‌ستابوو و ویرای ئیمه
سه‌یری زه‌رافه‌ی ده‌کرد.

زه‌رافه بانگی کرد: له‌پیشدا نه‌وومی سهری خاوین ده‌که‌ینه‌وه. ئه‌و
ئاوه‌ی بینه سهری.

حاجی سلّه‌مان کوتی: گوی مه‌ده‌نه دوو نه‌وومی سهری، نایگه‌نی.

زه‌رافه کوتی: کئ ده‌لی نایگه‌ینی؟

حاجی سلّه‌مان به‌تۆزیک قه‌لسیوه کوتی: ئه‌من ده‌لیم. پیویست
ناکا به‌و مله‌ نا‌قۆلایه‌ت، له‌وسه‌ره‌ی خۆتان تووشی مه‌ترسییه‌ک
بکه‌ن.

ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌ه‌وی بینه هه‌قالی زه‌رافه‌یه‌ک، قه‌ت به‌ ناحه‌زی
باسی ملی مه‌که‌ن، چونکه‌ شانازی به‌ ملی ده‌کا.

زه‌رافه به‌توره‌یی کوتی: ملی من چیه‌تی؟

حاجی سلّه‌مان نه‌راندی: هینده‌م ده‌گه‌ل مه‌لّوه بوونه‌وه‌ری
بی‌میشک. ده‌لیم نایگه‌یه‌ی! نایگه‌یه‌ی، ته‌واوا! ئیستاش خه‌ریکی
کاره‌که‌ت به‌.

زه‌رافه به‌بزه‌یه‌کی پر له‌متمان به‌خۆبوون کوتی: به‌ریزم! هیچ

په‌نجه‌ره‌یه‌ک له دنیا‌دا نیه که ئە‌من به‌و مله سی‌حراوییه‌م
نه‌توانم بی‌گه‌می.

مه‌یموون که خه‌ریک بوو له‌سه‌ر سه‌ری زه‌رافه، هه‌ل‌په‌ر‌کی‌یه‌کی
په‌مه‌ترسی ده‌کرد هه‌رای کرد: دا پێ‌شانی‌ده... پێ‌شانی‌ده با بزانی
ده‌توانی چ به‌و مله‌ت بکه‌ی.

به‌و هاندانه، زه‌رافه که ملی خودا ده‌زانی تا ئێ‌ستا چه‌ند درێ‌ژ
بوو، درێ‌ژ و درێ‌ژ‌تر بوو... دی‌سانیش درێ‌ژ‌تر هه‌تا سه‌ری زه‌رافه
گه‌یشته ئاستی په‌نجه‌ره‌کانی نه‌هۆمی ئاخر.

مهيموون لهو سهرهرا چاويکي له خوارې کرد و به حاجي سلهماني
کوت: پټ چونه؟

حاجي سلهمان زاري رهق ببوو، ئەمنيش ههروهتر. ئەوه
سهرسورهيڼهترين شتيک بوو که له ههموو تههمندا ديتوومه.
تهنانهت له دندووکی کهلکيش سهيرتر بوو.

لهو سهره زهرافه خهريک بوو، بوخوي گوراني دهکوت بهلام
ئهوهنده به سهبري دهیکوت، به زهحمهت ليی تیدهگهيشتم.
پيموايه شتيکی ئاوا بوو:

ملم دهکيشمهوه به کهيفی خۆم

بهرزي دهکهه ههزار نهۆم

ناچي ههلو ئهوجي دهروم

نهکا بچي برواني بۆم

کهلک به دندووکی زهلامي پر له ئاوهوه، ههلفري و چوو لهسهر
ليواري پهنجهرهکه، نزیک مهيموون ههلنشت. بهوجوره کاری
ئهو کۆمپانيایه دهستی پیکرد.

دهستوبرديان سرنجراکيش بوو. ههر پهنجهرهيهک تهواو دهبوو
زهرافه مهيموونی بۆ پهنجهرهيهکی ديکه دهگواستهوه.

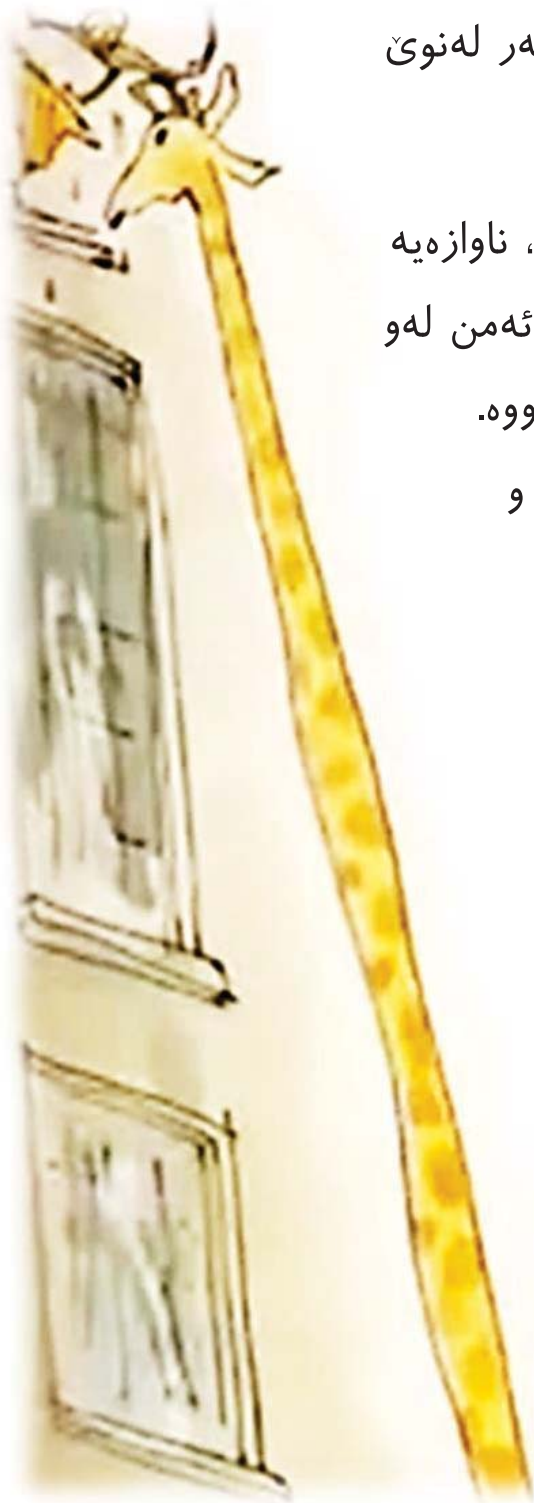
کاتیک هه موو په نجه ره کانی نهو می چواری، بهریکی کۆشکه که
تهواو بوو، زه پافه ملی خر کرده وه هه تا مهیموونی
که یانده ئاستی نهو می سی و سه ره له نوی
دهستیان پیکرده وه.

حاجی سلّه مان گوران دی: سهیره، ناوازه یه
زۆر سه ره سور هینه ره. چل ساله ئه من له و
شووشانه را دیوی ده ریتم نه دیتوو وه.
کاتی ئه وه یه له ژووری دانیشم و
که یف به و دیمه نانه بکه م.

ده و قسانه دا بووین که له نا کاو
دیتم ئه و سی شووشه شور ه،
به رامبه ره دیواری کۆشکه که
رهق بوون و وه ک مردوو
به بی جووله راوه ستان.

حاجی سلّه مان لی پر سیم:
چی بوو؟ چیان لی هات؟

ولام داوه: نازانم

پاش تاویک زه رافه که مهیموونیشی له سهر ملی بوو، به ماته مات
له کۆشکه که دوور کهوته وه و بو لای ئیمه هات. که لکیش
ده گه لیان هات. زه رافه سهری هه تا بن گوئی حاجی سله مان هینایه
خواری و به سرت به پپی کوت: به ریزم پیاویکی ده مانچه به ده ست
له یه کیک له ژووره کانی نهومی سهری خه ریکه کموده کان
ده پشکنی.

حاجی سله مان به بیستنی ئه و قسه یه، رمییک له جیی خوی
ده رپه ری و به تووره یی کوتی: کامه ژوور؟ پیشاننده خیرا.
زه رافه به سرت به کوتی: نهومی سی، ئه و ژووره ی په نجه ره کانی
کراوه یه.

حاجی سلّه مان گوراندى: يا خودا هاوار! ئه وه ديوى حاجى ژنييه.
له زيړه كانى ده گهړى. زهنگ بو پوლისى لى بدهن. ئه رته شى بانگ
بكه. هيزى وشكانى به توپه وه بينن.

حاجی سلّه مان خهريكى ئه و قسانه بوو كه كه لك هه لفرى. له
كاتى هه لفرينه كه دا خوى سه راوبن كرد و ئاوه كه ي رشت.
پاشان ئاگام لى بوو كه خهريك بوو به شى سه ره وه ي
دندوو كه كه ي ده هينا يه ده رى وه ك ئه وه ي خوى ئاماده ي كاريك
بكا.

حاجی سلّه مان گوراندى: ئه و بالنده شيته خهريكى چيه؟
مهيموون به دهنگيكي بهرز كوتى: راوهسته و بينه. هه ناسهت
راگره و چاوت مه تروو كينه پيره پياو! بزانه كه لك چ ده كات.
كه لك وه ك فيشه ك له وسه ره را لووربووه په نجه ره كراوه كه و
چوووه ژووړى. پاش چه ند چركه يه ك، به دندوو كي داخراوه وه
هاته ده رى و له ته نيشت حاجى سلّه مان نيشته وه.

دەنگى تەقەتەقىكى بەھىز لە نىو دندوو كىرا دەھات، وەك ئەوھى
يە كىك بە چە كوچ دندوو كە كەى بكوتى.

مەيموون قىزاندى: كەلك گرتى. كەلك دزە كەى گرت.

حاجى سلەمان كە لە خوشيان حەجمىنى نەبوو، گوراندى: بژى
پياوھ بژى.

لەناكاو دەسكى گۆچانە كەى بادا و شمشىرىكى تىژى برىقەدارى
لې دەركىشا. ھاوكات كە وەك كەسىكى شارەزا، شمشىرە كەى
ھەلدەسوراند گوراندى: دندووكت بكەوھ با ئەو شمشىرەى دە
ورگى رۆكەم. وای دە ورگى رۆكەم بۆ خوشى نەزانى چى بە سەر

هات. وه ک سه لکه په نیر، به بزماریو هی ده که م. ریخو له ی ده دم
به تاجیه کانم.

به لام که لک دندوو کی نه کرده وه و وه ک ئاماژه یه ک بو
حاجی سلّه مان، سه ری بادا.

زه رافه کوتی: گه وره م ئه و دزه ده مانچه ی پییه. که لک دندوو کی
بکاته وه، هه موومان ده ئه نگیو ی.

حاجی سلّه مان هاوکات که سمیله کانی وه ک قامیش قرژ ببوون
گوراندی: با پی بی! ده گهل ئه و ناله باره م پیده کری. بیکه وه کاکه!
بیکه وه!

له پر را ده نگی ته قه یه ک که لک و حاجی سلّه مانی میتریک ده حه و
کرد. حاجی سلّه مان هه روا که خه ریک بوو پاشه وپاش ده کشاوه
زیراندی: نه یکه یه وه کاکه! نه یکه یه وه! توندی داخه. ئه وه خه ریکه
به فیشه ک ری ده کاته وه هه تا خو ی دهر باز کا. بیکه یه وه قه ت
تاقه یه کمان، ناهیل ی.

زه رافه هه رای کرد: که لکه گیان بیشله قینه. په راسووی هه موو
تیکه وه. وای لی بکه ئیدی ئیشتیای دزی، نه کاته وه.

که لک دهستی پیکرد، سه ری وا راده وه شاند که جگه له تارماییه ک
هیچ دیار نه بوو. دزه کهش له وانیه دهردی دوی نیو مهشکه ی
به سه ر هاتی.

زه رافه کوتی: بژی که لکه گیان! بیشله قینه! وای لی بکه نه توانی
ته قه بکاته وه.

له وکاته دا پیریژنیکی پان وپوری پرچ خه نه یی، به قیژه قیژ له
کۆشکه که دهرپه ری دهری.

- زیږه کانم، گواره کانم، بازنه کانم... گه سکیان لیدا!
هه موویان دزی.

ئەو پیریژنە پان و پۆرە کە پەنجاو پینچ سال لەمەوبەر گۆرانییژیکی
بەنیوبانگ بوو، لەپرا ئەو گۆرانییە چری:

زێرە کانم ھەمووی دزران، ھەمووی دزران

گوارە کانم، بازنە کانم، ھەمووی دزران

کوانی دۆستیک، یارمەتیم کا، وەدەستیان خا

دلخۆشم کا، سەرخۆشم کا، وەکوو جاران

ئیمە ھەموومان جگە لە کەلک ئەوەندە بە دەنگی ئەو پیریژنە
سەرسام بووین کە دوابەدوای ئەو دەستمان پیکرد:

بینەوہ تۆ، تۆ بۆی بینەوہ، ھەموو زێرەکان

زێری وی بینە، بە ھەر دوو دەستان

دوایی حاجی سلّمان هاوکات که ئاماژهی به کهلک ده کرد
کوتی: حاجی ژن ئارام به! ئەو بالّنده زرینگه، ئەو بوونه وهره دزگره
سه رسورپهینه ره، رزگاری کردین. دزه که ئیستا له نیو دندووکی
دایه.

حاجی ژن چاویکی له کهلک کرد و کهلک چاوی لی کردهوه و
وه ک ئاماژیه ک چاویکی داگرت.

حاجی ژن قیزاندی: ئەگەر دهویدایه بو بهری نادهن و ئەتۆش بهو
شمشیره به نیوبانگهت وه دوای ناکهوی؟ زیڕه کانم دهوێتهوه.
دندووکت بکهوه.

حاجی سلّمان نه راندی: نابێ نا. ده مانچهی پییه، هه موومان
ده کوژی.

دیار بوو که سیک په یوهندی به پۆلیسهوه کردبوو چونکه زیاتر له
چوار ماشین به ئاژیر لیدان و به په له بو لامان دههاتن.

له چه ند چرکه یه ک دا شەش پۆلیس ده وره یان داین.
حاجی سلّمان پیی ده کوتن: ئەو ناجسنه ی لی ده گه رپن ده
دندووکی ئەو بالّنده یه ی دایه. بو قۆلبه ست کردنی ئاماده بن.

به کهلکیشی ده کوت: بو کردنه وه ی ئاماده به. ئاماده ی؟ سه بر
سه بر ... بیکه وه.

که لک دندوو که زهلامه که ی کرده و دهستبه جی پۆلیسه کان
خۆیان به دزه ی دادا. دهمانچه که یان لی ئه ستاند. دهریانکیشا
دهری و قۆلبه ستیان کرد.

فرمانده ی پۆلیسه کان هاواری کرد: بژین کورینه! بژین! ئه وه
خوله دزه یه، راست بوخویه تی.

فرمانده که کوتی: خوله دزه زرینگترین و مه ترسیدارترین دزی
دنیا یه. ده بی به لووله ی پلووسکی سهربانی دا وه سهر که وتبی.
خوله دزه به هه موو جیه کدا ده توانی سهر که وی.

حاجی ژن هاواری کرد: زیږه کانم! زیږه کانم دهوټته وه! زیږه کانم
له کویڼ؟

فهرماندهی پولیسه کان هاوکات که لوچیک زیروزه مبهری له
گیرفانه کانی خوله دزه ده کیشا ده ری کوتی: ته و ه تان زیږه کانت
حاجی ژن.

حاجی ژن له خوشیان دلی له خوبووه و که و ته ئه رزی.

کاتیڤ پۆلیسه کان خوله دزه ی به نیوبانگیان به قۆلبهستی برد و
 قهره واشه کان حاجی ژنیان به بیهۆشی برده وه ژووری، هه موومان
 ده گه ل حاجی سله مانی له سه ر چیمه نه که راوه ستا بووین که
 مه یموون به سه رسورمانه وه کوتی: سه یر که ن گولله ی ئه و دزه،
 دندوو کی که لکی بیچاره ی کون کردووه.

که لک کوتی: به لێ کونی کردووه. تازه چیدی بۆ ئاو بردنیش
 نابێ.

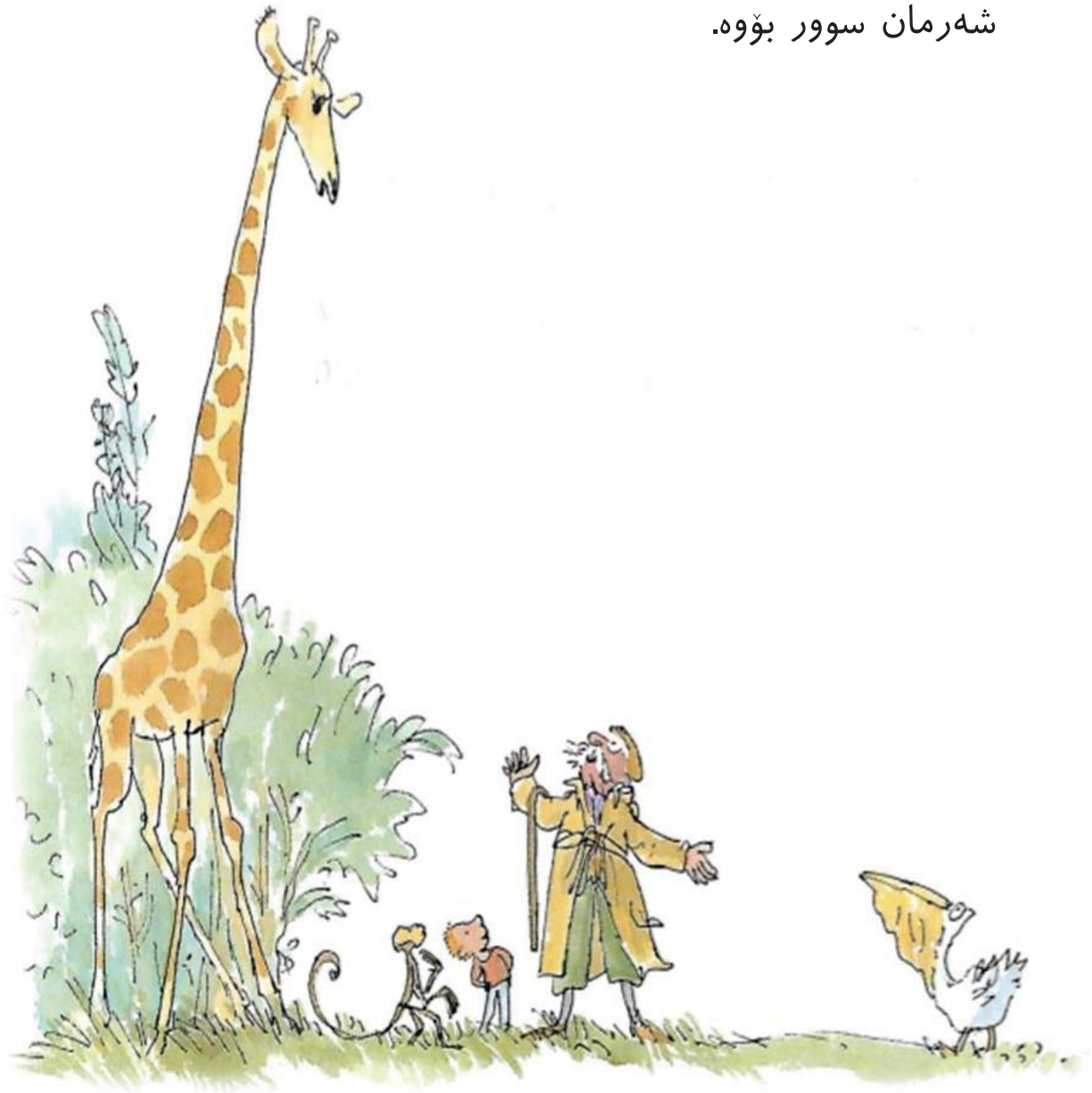

حاجی سله مان دهستیکی به روحمی به سه ر دندوو که که ی داهینا
 و کوتی: خۆت ناراحه ت مه که که لکی ئازیزم. شۆفیره که م هه ر
 ئیستا به و ئامرازه ی ته گهره کانی ماشینه که می پی پینه ده کات،
 بۆت پینه ده کات. شتی گرینگتر له و کونه چکۆله ی دندووکت
 هه یه له سه ری بدوین.

هه موو چاوه رڼې بووین بزاین حاجی سله مان ده لې چی.

حاجی سله مان کوتی: هه موو تان گوی بگرن. تهو زیرانه ی ئیوه
پاراستان، به هایان میلیون میلیون بوو.

مه یموون سه ریکی بو له قاند. زه رافه بزه یه کی هاتی. که لکیش له
شهرمان سوور بووه.

حاجی سلّه مان دريژهي به قسه كانيدا: ئە گەرچی هیچ پاداشیک ناتواني ولامدهري ئەو چاکهتان ببيت، بهلام دهمهوي پيشنياريکتان بدهمي که هيوادارم بيته مايه خوشيتان. مهيموون، کهلک و زهرافه داواتان لیده کهم ههتا ههتايه لهسه رملکی من بژين. هه ربويه، گه وره ترين کاديئي خوم وهک خانووي تايهت ددهم به ئيوه. سو بهي تايهت، هه مام، چيشخانه و هه رشتيکی ديکه که بو ژيانیکی ئاسووده پيوستتان بي بوتان دادهمه زرينم. له ولامدا ئيوهش شووشه کانم خاوين راگرن و گيلاس و سيوه کانم بو ليکه نه وه. ئە گه ريش کهلک پي خوش بوو جار جار بهو دندوو کهي دهوريکم پيليدا.

کهلک کوتي: مايه دلخوشيمه گه وره م. پيتان خوشه ئيستا دهوريک ليدهين؟

حاجی سلّه مان کوتي: لي گهري بو پاش چاي.

لهو کاته دا زهرافه نه رمه کوخهيه کی کرد و چاوي بريه ئاسمان.

حاجی سلّه مان پرسي: گرفت چيه؟ بيلي با بزاني.

زهرافه به مينگه مينگه وه کوتي: پيم خوش نيه بلي پينهزان و چاونه زيرن. ئيمه گرتيکی گه وره مان ههيه. ئيمه بهراستي قران لي دراوين و چه ندين روژه هيچمان نه خواردوو.

حاجی سلّەمان کوتی: زەرّافە ی ئازیزم! بەرّاستی بی میّشک بووم.
لێرە خواردن گرفت نییە.

زەرّافە کوتی: بەداخەوێ هەموو شتێک هەرّوا ئاسان نییە.
هەرّوێک دەبینن ئەمن....

حاجی سلّەمان گورّاندی: بە من مەلّی! بوخۆم دەزانم. ئەمن
کارناسی بوونەوێرەکانی ئافریقام. ئەو کاتە ی دیتمی زانیم کە ئەتۆ
زەرّافە یەکی تایبەتی. وا نییە؟

زەرّافە کوتی: بەلّی رّاست دەفەرّمووی بەلام گرفت ی ئێمە ئەوێە
کە تەنیا....

حاجی سلّەمان گورّاندی: پێویست ناکا بە منی بلّی. بە باشی
دەزانم کە زەرّافە یەکی تایبەت تەنیا جوورّیک خواردن دەخوا.
زەرّافە ی تایبەت تەنیا گەلّای دارّئەرّغەوان دەخوا. وا نییە؟

زەرّافە ئاخیک ی هەلکیشا و کوتی: بەلّی رّاست دەفەرّمووی. هەر
ئەوێش بوّتە گەورەترین گرفت ی من لەو کاتەوێ گەیشتوو مەتە ئەو
کە نار ئاوانە.

حاجی سلّەمان کوتی: زەرّافە ی ئازیزم ئەو شتانە لەسەر
ملّک و ماشی حاجی سلّەمان گرفت نین. سەیری ئەوێرە ی بکە.
دارستانیک لە دارّئەرّغەوان.

زهرافه سهیری کرد. سهیری سورما. لهخوشیان هیچ قسهیه کی
بوونهات. چاوی پر بوون له ئاو و فرمیسکه کانی هاتنه خواری.

حاجی سلهمان کوتی: شهرمی مه که. به ئیشتیای خۆت بخۆ.

زهرافه که له خوشیان باوهری نه ده کرد، چوارنال غاریدا و به قاقا
خوی گه یانده دارئه رغه وانه کان. ههر ئه وهنده مان دیت که له نیو
دارستاندا ون بوو.

حاجی سلهمان ئاوا دریژهی به قسه کانی دا: له بابته مه یموونه وه
پیم وایه به و شته ی که ئیستا ده یلیم زۆر دلخۆش ده بی.
ملک و ماشی من پر له داره گوێز، ههزاران داره گوێزی زهلام..

مه یموون پرسى: گوێز؟ چ چۆره گوێزیک؟

حاجی سلهمان کوتی: ههلبته گوێزی کاغه زی.

مه‌یموون قیژاندی: گو‌یزی کاغەزی!! نا پیموانه‌بی مه‌به‌ستت
گو‌یزی کاغەزی راستی بی. فشەم پی ده‌که‌ی! به‌راستیت نییه.
گو‌یم زرین‌گاوه‌ته‌وه.

حاجی سلەمان هاوکات که به ده‌ست ئاماژه‌ی ده‌کرد کوتی: داره
گو‌یزیک ئەوه‌تا له‌هۆوه‌یه.

هەر ئەوه‌نده‌مان دیت که مه‌یموون وه‌ک فیشه‌کی ده‌رپه‌ری و
خۆی گه‌یانده‌ سه‌ر داره گو‌یزی. پری به‌ گو‌یزان داده‌گرت،
تۆکله‌که‌ی ده‌شکاندن و کاکله‌که‌ی به‌ ئیشتیا ده‌خواردن.

حاجی سلّمان کوتی: ماوه کهلک!!

کهلک به دلّراو کهوه کوتی: بهلّی! بهلام بهداخهوه ئه و شتهی
ئهن دهیخۆم له سه ر داری شین نابیتتهوه. ئهن تهنیا ماسی
دهخۆم. داخودا بۆتان زهحمهت نابی ئه گهر ئهن رپۆژی داوای
له ته ماسیه ک بکه م؟ قاشه بی یا باقۆ.

حاجی سلّمان وه ک ئه وهی وشه کانی تامی زاری ناخۆش که ن
به پرتاو ده رپه راندنه ده ری: چاو له و به ری که! به ره و باشوورر.
چاو لیکه!

کهلک چاوی برپیه ملک و ماشه پان و به رینه که و چۆمیک گه وره ی
له دووره وه دیت.

حاجی سلّمان کوتی: ئه وه چۆمی مه جیدخانه. باشتین چۆمه بۆ
باقۆ له هه موو کوردستان.

کهلک قیزاندی: باقۆ!! شوخی ده که ی! به راستیت نییه.

حاجی سلّمان کوتی: ئه و چۆمه پر له باقۆیه. هه مووی ئی منه.
برۆ که یفی بکه.

هیشتا حاجی سلّمان قسه که ی ته واو نه کردبوو که کهلک له
شه ققه ی بالّی دا و رپۆشت. ده گه لّ حاجی سلّمان سه یرمان کرد
که چۆن به خیرایی بۆ لای چۆمه که هه لّفری و بۆ ماوه یه ک

له سهر چۆمه كه سوورپاوه، ئهوجار لووربووه خواری. تاویك ون
بوو، له پاشان، باقویه کی زهلام به دندوو كه وه، هه لفرپوه.

ده گهڵ حاجی سلهمان له سهر چه مهنه كان له تهنیشت
كوشكه كه ی وهستا بووین كه کوتی: دهی هاوړی گیان! پیم خوشه
كه هه موو به ئاوات گه یشتن. به لام ئه دی ئه تو كوری باش؟
نازانم داخودا هیچ ئاواتیكت بوخوت هه یه یا نا. ئه گهر هه ته
پیم خوشه بیزانم.

به ری دهستم خورا. ههستم كرد كه قه راره به زوویی شتیکی
گه وره بو من بقهومی.

به دلپاوه كه و مینگه مینگه وه کوتم: به لی! تاقه ئاواتیكم هه یه.

حاجی سلهمان به دهنگیکی نه رم و هی دی کوتی: بیلی! چییه؟

کوتم: لهو گهړه که ی لپی ده ژیم، کونه خانوویه کی داری لییه.
غورابی فروشی پی ده لین. له کونه وه شیرینی فروشی بووه. به
ئاو اته وهم که سیک په یدا بی و سهرله نوی بیکاته وه به
شیرینی فروشیه کی باش.

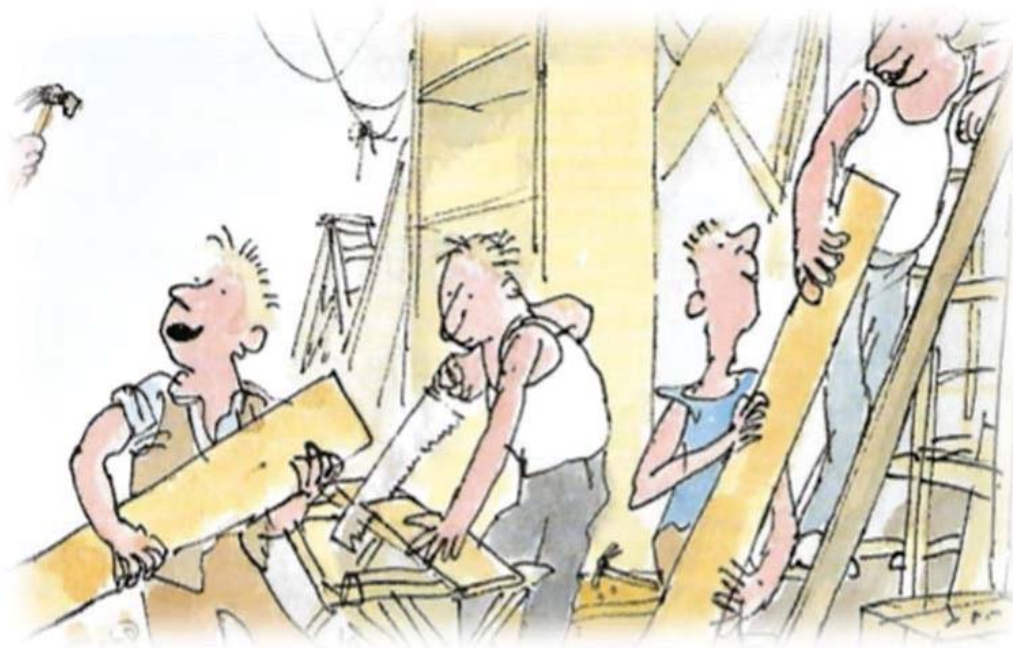
حاجی سلّه مان کوتی: که سیک؟ یانی چی که سیک؟ پیکه وه
دهیکه ین. پیکه وه دهیکه ین به باشتړین شیرینی فروشی دونیا یه و
ئه تو کورم، ده بی به خاوه نی.

هه رکاتیک حاجی سلّه مان که یفی ساز ده بوو سمیله کانی قنچ
ده بوون و هه لبه زدابه زیان ده کرد. ئه و کاته ش وه ک ئه وه ی
سموره رېمبازینی له سهر دهم وچاوی بکا ده ستیان به
هه لبه زدابه زی کرد. هاوکات که له خوشیان گوچانه که ی

هه‌لده‌سوراند کوتی: ده‌بی ئه‌ورۆ ئه‌و شوینه‌ی بکرم. دوایی ده‌ستبه‌کار ده‌بین و هه‌موو شتیک به‌خیرایی ئاماده‌ده‌که‌ین. سه‌بر که و بینه‌چ شیرینی‌فرۆشییه‌ک له‌و غورابی‌فرۆشییه‌ی ساز ده‌که‌م.

جیگای سه‌رسۆرمان بوو که چۆن هه‌موو کاره‌کان به‌خیرایی ده‌چوونه‌پیش. له‌بابه‌ت کرینی شوینه‌که‌وه‌هیچ گرفتیک نه‌بوو چونکه‌خاوه‌نه‌که‌ی زه‌رافه‌و مه‌یموون و که‌لک بوون و بو‌خۆیان داواکار بوون که بی‌به‌رامبه‌ر بیده‌ن به‌حاجی‌سله‌مانی.

وه‌ستا و دارتاش پیوه‌ربوون و ده‌ستیان کرد به‌نۆژهن‌کردنه‌وه‌ی ژووره‌که‌ی و کردیانه‌وه‌سی نه‌ۆم. له‌هه‌ر نه‌ۆمی‌کدا چه‌ندین و چه‌ند هه‌رزالیان دانا و هه‌ر هه‌موویان به‌نێردیوان ته‌یار کران، بو‌ئه‌وه‌ی ده‌ستیان پی‌رابگا. قه‌رتاله‌ش بو‌کریاران ته‌رخان کرا.

له پاشان قهرتالهی سهر ههرزالان به نوقل و شیرنی و شیرنیات
و باقلهوا و ههزار جور شیرنی تر، پرکران. هه مووی ئه و شته
سه یروسه مه ر و سرنجرا کیشانه به فرۆکه له ولاتانرا دههاتن.

شیرنیاتی تایبته له چینرا، شیرنی جوراوجور له دانمارکیرا، گهز
له ئیرانرا، شوکولیات له برازیلرا، باقلهوا له تورکیار و قاوت و
ئارده توو له کوردستانرا دههاتن. به دریژایی دوو ههوتووان،
قودووی جوراوجور له چوار گوشه ی دنیایهرا به لیشاو دههاتن
به جوریک ئه من نه متوانی چیتر لیان بکۆلمه وه داخوا له کویرا
هاتوون.

له رۆژی کرانه وهیدا بریارم دا هه موو شتیک خۆرای بی، هه ربۆیه، شوینه که له بهر هرووژمی هه شیمهت، جمه ی دههات. کامیرای تهله فیزیۆنه کان و هه والنیری رۆژنامه کان هه موو له وی ئاماده بوون. حاجی سلّه مان و هه قالانم، زه رافه و که لک و مه یموون له بهر ده رگا که وه ستابوون و چاویان بریوووه ئه و دیمه نه سرنج راکیشه. بۆ چه ند خوله کی که له شیرینی فروشی هاته ده ری و وه ک دیاری، بۆ هه ر کامیان قودوویه ک شیرینیاتی زۆر تایبه تیم هینا.

چونکه هه واکه ی سارد بوو، هیندی کم شیرینیاتی تایبه تی ولاتی ئایسله ند بۆ حاجی سلّه مانی هینا. له سه ری نووسرابوو که به کاربه رانی دلنیا ده که نه وه که هه رکه س ئه و شیرینیاته بخوا، وه ک ته ندوور گه رم دادی، ته نانه ت ئه گه ر به چله ی زستانی به پرووتی له ساردترین شوینی زه وی وه ستابی. هه رکه حاجی سلّه مان شیرینیاته که ی قووتدا دوو که لکی یه کجار زۆر به پرتاو به هه ردووک کونه لووته پیره کانیدا هاته ده ری به جوړیک بۆ ساتیک پیم وابوو سمیله کانی ده گه ل خۆی برد.

حاجی سلّه مان هاواری کرد: ناوازهیه، سه رسور هینه ره. قوتوویه ک
له و شته ده گهّل خۆم ده به مه وه بو مالی.

تووره که یه کیشم ئارده تووی هه ورامانی دا به زه رافه. ئەو
ئارده تووویه له داره تووه کانی لاخره کانی هه ورامان، به رههم دیت
و ده گهّل خواردنی، دیمه نی سرنج پراکیشی ئەو ناوچه یه ت دیته
به رچاو.

زارافه له کاتیک دا، شیرنایی ئارده توو له قورگی ئاوا ده بوو و به
مله درێژه کهیدا ده چوووه خواری، کوتی: ئەوه زۆر خوشه تهنانه ت
له گه لای دارئه رغه وانیش خوشتره.

بو که لک، زار جوویه کم پر به دندوو کی بنیشتی کوردی دایه.

ئەو بنیشته ی وه ک ده ازانن ئەو مندا لانه ده یکر ن که

به دهم ریگاوه ناتوانن به فیتوو مووزیک

بژهنن. ئەو بنیشته کاریگه ریه کی

گه وره ی له سه ر که لک هه بوو به

جوړیک هه ر که ده دندوو کی

هاویشت، یه کسه ر وه ک بولبول

ده ستیکرد به چرین، له

کاتیکدا که لک بالنده یه ک

نییه که قه ت بخوینی.

قوتوويه کم لهو نوځله ره شه وردانهش دا به مهيموونی، ټهو
نوځلانهی به منالانی خوار ته مهن چوار سال نافرؤشرین.

کاتیځ یه ک دانهی قووت ددهی بو خوله کیځ دواتر،
هه ناسهت گر ده گری و ده توانی
به فوو کردن، باوه شیځ ټاگر
به به رزی شهش میتر بو
ټاسمان بنیری.

مهيموون هه رکه دانه یه کی ده زاری
هاویشته، هه ناسه ی گری گرت.
حاجی سلهمان شه مچیه کی
له بهر ده می مهيموون راگرت
و گوراندي: فووی لی بکه
مهيموون، فووی لی بکه!
ده گهل فووی مهيموون، کو گایه ک
ټاوری سوور، به به رزی باله خانه که، هاته ده ری.
زور سه رسور هینه ر بوو.

له وکاته دا کوتم: ده بی ئیستا
به جیتان بیلم. ده بی برؤم
چاودی ری مشته رییه کانم بکه م.

زه‌رافه کوتی: ئیمه‌ش ده‌بی برۆین. سه‌د په‌نجه‌ره‌مان هه‌یه که ده‌بی پیش تاریک بوون، خاوی‌تیان بکه‌ینه‌وه.

مال‌ئاواییم له حاجی‌سله‌مان کرد و دوا‌ی ئه‌و، مال‌ئاواییم له‌و باشرین هه‌قالانه‌ی هه‌موو ژیانم کرد. له‌په‌را هه‌موو بیده‌نگ و دلته‌نگ بووین و مه‌یموون له‌ حالیک‌دا که چاوی پر له‌ گریان بوو ئه‌و گۆرانیه‌ی بو کوتم:

به‌ حوزنه‌وه، خوا‌حافیزیت لی ده‌که‌ین و به‌جیی دیلین ئه‌و دو‌کانه

وه‌ره‌ با تیر ته‌ماشات که‌ین چونکه‌ ئه‌وه‌ دوا دیداره

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ تو‌مان زۆر خوش ده‌وی

زوو زوو وه‌ره‌، با بتینین، نه‌وه‌ک جاریک هه‌زار باره‌.

